

hem, toen de Koe, aan wie duidelijk geworden was welk infaam spel Brinkman gespeeld had, hem nog voor zijn terdoodveroordeeling een uit twee woorden bestaande waarschuwing deed toekomen: ‘Beukema verkocht.’

Zo kon de groep-‘Kees’ onder Beukema’s leiding haar arbeid voortzetten. De Koster, die al van ’40 af aan allerlei illegaal werk deelgenomen had, werd daarbij een van Beukema’s belangrijkste inlichtingenbronnen – hij ging als het ware binnen de groep-‘Kees’ een subgroep vormen; deze werd als ‘Peggy’ aangeduid. Vooral op economisch gebied bezat de Koster waardevolle relaties: in het bankwezen en bij het grote bedrijfsleven, zo ook bij het directoraat-generaal voor de voedselvoorziening. De groep-‘Packard’ kreeg, zoals wij eerder weergaven, van de lente van ’44 af, af en toe inlichtingen en rapporten van Louwes – de Koster kon als meelfabrikant verder gaan: *hij* voerde elke week een lang gesprek zowel met Louwes als met een van diens naaste medewerkers, ir. A. H. Boerma, en ontving dan van hen de meest recente gegevens over de voedselpositie. Rapporten hieromtrent gingen regelmatig naar Londen.

Dat de groep-‘Kees’ zich tot een waardevolle spionagegroep ontwikkeld had, werd door het Bureau Inlichtingen erkend: zij kreeg begin juli een eigen marconist met een zender toegezonden, G. F. Hooyer.¹

★

Wij noemden in deze paragraaf reeds de ‘Dienst-Wim’ alsmede twee Eindhovenaren die bij het spionagewerk betrokken waren: ir. Tromp en mr. de Graaff. Hierover nu iets meer.

Wat wij als de ‘Dienst-Wim’ aanduiden was het restant van de organisatie die in de zomer van ’43 ‘opgerold’ was. Een door mr. A. B. J. Koch geleide subgroep had de spionage toen voortgezet – Koch had dat niet kunnen laten. ‘Het werkt een beetje mousserend’, zei hij na de oorlog tegen de Enquête-commissie.² Toen Koch nu eind ’43 de moeilijke tocht naar Spanje ondernam (hij wilde, gelijk de lezer reeds bekend, er bij de regering op aandringen, de illegaliteit meer financiële steun te bieden vooral ten bate van de onderduikers), zette mr. J. le Poole zijn werk voort, zulks in samenwerking met

¹ Hooyer is begin december ’44 ‘uitgepeild’ en in maart ’45 na de aanslag waarbij Rauter gewond werd, gefusilleerd. ² Getuige A. B. J. Koch, *Enq.*, dl. IV c, p. 1696.